

Ordo Equitum Spicæ à Francisco I. Britanniae Armoricae Duce an. circit. 1450. *Coronell. loc. cit. n. 104.*

Ordo Equitum S. Michaëlis in Gallia à Ludovico XI. an. 1469. *Bussier. l. 13. hist. Franc.*

Ordo Equitum Crucis Burgundicae in Regno Tunetano Institutore Carolo V. Cæsare. *Gryph. loc. cit. n. 48.*

Ordo Equitum S. Spiritus ab Henrico III. Rege Franciæ conditus anno 1579. *Gryph. loc. cit. n. 49.*

Ordo Equitum S. Andreae in Moscovia authore Czaaro Petro Alexiewitz an. 1698. *Idem n. 65.*

Ordo Equitum Aquilæ nigrae in Prussia institutus à Friderico Rege 1701. *Idem n. 66.*

Ordo Equitum Aquilæ Albæ in Polonia erectus à Rege Augusto 1705. *Idem n. 68.*

E quibus unum ego mihi, ut reliquorum Ordinum omnium longè præcipuum, ita prolixiori calamo & cognitione pleniori dignissimum Aurei Velleris Equitum Ordinem describendum his, quæ sequuntur, paginis sumpsi.

C A P U T II.

Quis celeberrimi Ordinis Aurei Velleris Author extiterit, quod tempus institutionis, ac locus; & unde Aurei Velleris Equitum appellatio sit desumpta?

§. I.

De Authore, tempore & loco instituti hujus Ordinis.

QUOD in aliis passim argumentis historiam temporum, à memoriâ nostrâ paulò remotiorum, spectantibus accidit; ut perrarò ita inter se omnes concordent Scriptorum sententiæ, ut non aliqua inter eos reperiatur opinionum dissensio; id in præsentis quoque materia evenire aliqua ratione videmus. Ut enim extra omnem controversiam argumentis certissimis constet, Philippum III. Burgundiæ Ducem, qui ab insigni benignitate (a) cognomentum *Boni* obtinuit, hunc amplissimum Aurei Velleris Ordinem instituisse; non desunt tamen, qui hujus tam nobilis institutionis honorem in Philippi Patrem transferre nitantur. Certè enim Albinus in Chronico suo *Misnensi tit. 18. pag. 464.* ut à *Limnæo* citatur, & cum eo *Joannes Carion* itidem in *Chron. fol. 1198.* Joannem Nivernensem Caroli VI. Galliarum Regis patruelem, eundemque Burgundiæ Ducem Ordinis hujus Authorem constituit; eumque, litro à *Jacobo Mytilenarum* Principe perfoluto, è turcica *Bajazetis* captivitate libertati redditum, ubi in patriam revertisset, hanc societatem erexisse ait: quæ ignavios calybes silicésque ex auro in torquem efformatos gestaret; additque aureum illi vellus appendisse in perpetuam suæ in regione *Colchidis*, unde *Jasonem* id olim rapuisse ferunt, captivitatis exactæ memoriam. Et quoniam in eadem *Colchidis* regione *S. Andreas* Apostolus Christianæ olim fidei doctrinam disseminasset; eâ de causâ ita inter se in prædicto torque præfatos calybes junxisse hunc asserit, ut iidem formam *Andreanæ Crucis* referrent; memorem adhuc eundem fuisse *vaticinii*, quo ab *Astrologo* quodam audierit: „ Eum Principem de turcis relaturum victoriam, qui ignem gestasset in pectore. „ Par quoque est

opinio Lazii *in comment. Geneal. Aust. l. 1. c. 8. fol. 147.* qui Joannem intrepidum Philippi Parentem fuisse authorem, eumque primum omnium hunc Ordinem animo concepisse tum, scribit; cum Prusiam Bythiniam urbe, à captivitate turcica (in quam infelici Imperatoris Sigismundi contra Amurathem, imò contra Bajazetem, Amurathis Orchani filium, praelio anno 1396. 28. Sept. inciderat) Jacobo Mytilenarum Principe 20000. aureorum lytrum pro eodem stipulante, rediisset. Subjungit deinde idem Astrologi, quem Astolgandum appellat, vaticinium, quo à Principe, *qui ignem in pectore tulisset*, Imperium turcicum evertendum prædixit. Scribitque à Burgundo, id omen ad se trahente, Ordinem hunc primò animo conceptum, subinde verò post restitutam libertatem, insigni liberalitate, devotioneque institutum fuisse.

Sed enim adeò singularis hæc Albini Laziique opinio est, ut meritò explodenda videatur: tum quod & aliàs in multis hallucinatos esse authores hos constat; tum quòd nemo unus aurei velleris Eques ante annum 1429. creatus reperitur: cum tamen Joannes intrepidus Philippi Parens, ut ex *Haræi Annal. Duc. Brabant. pag. 390.* aliisque passim historicis certum est, 10. Sept. an. 1419. Monteravi jussu Caroli Delfini sit cæsus; tum quod authores, præter hos, omnes (qui quidem de Aureo Vellere quidpiam scripsere) Philippo Bono institutionem hanc tribuant. Idque & ex ipsis Ordinis hujus regulis seu Constitutionibus, atque ex Bulla Leonis X. Pontificis, ad Carolum V. anno 1556. Kal. Octobris data, manifestè patet; cujus verba subjicio: „ Philippus Dux „ Burgundiæ piè ductus ad Omnipotentis Dei laudem - - Societatem nobilium „ militum sub titulo seu denominatione Ordinis aut militiae Aurei Velleris - - „ instituit & ordinavit.

Nec verò Guthberletus hic obstat: quamquam enim *in sua Chronol. fol. 89.* Carolum Burgundiæ Ducem mirificè delectatum esse Jasonis fabulâ, ejusque exemplo incensum maximarum rerum cupiditate flagrasse, ideòque societatem instituisse scribat, cujus symbolum esset *Aureum Vellus*; suum tamen errorem satis ipse refellit, dum *in eodem opere fol. 492.* hujus Ordinis authorem Philippum constituit.

Certum proinde & indubitatum est: nobilissimi hujus totòque orbe celeberrimi instituti gloriam uni deberi Philippo III. Burgundiæ Duci, quem insignis benignitas pietasque cognomento *Boni*, fortuna & virtus bellica *Conditoris imperii Belgici* titulo decoravit; utpote qui Flandriæ, Artesiæ, & Hannoniæ, quas Provincias à Patre acceperat; Brabantiam, Luxemburgum, Hollandiam, Zelandiam, Frisiam, Namurcum, aliàsque subinde Germaniæ inferioris Ditiones paulatim adjecit, atque unum in corpus magna felicitate conjunxit. Vide *Aubert. Miræ. de orig. Equest. Ord. l. 2. c. 1. & Imhoff. in Notit. Imper. l. 1. c. 7.* Singularem hujus Principis pietatem à præclara in Superos munificentiam, celeberrimus ille Justus Lipsius *in Diva Virgine Hallensi c. 35.* commendat his verbis: „ Philippus jure suo *Bonus* huic Divæ quàm addictus! docent monumenta, „ quæ affectus & cultus sui reliquit. Primo ipsius Virginis statua grandiuscula „ in media ara posita, auro puro inducta, filium brachio uno præfert, altero flo- „ rem Lillii inauratum. In pectore monilis vice sunt uniones sex, puri, grandes: „ & in eorum medio Carbunculus sive Pyropus lapis, quem Rubinum nos à „ colore vocamus. At in capite corona auri puri. Sunt deinde in eadem ara „ duodecim Apostoli ex Argento &c. „ *Hæc Lipsius.* Quàm egregiis porrò Magni Principis dotibus ornatus is fuerit, paucis Meteranus complectitur; qui ita de hoc Principe scribit: „ Philippus hic Author est Cæremoniarum Ordinis „ Burgundici hodie adhuc in domo Austriaca usitatarum. Fuit Sapiens; „ Pius;

„ Pius; Magnificus in vestitu, convivii, supellectili; ditissimus omnium Princi-
 „ pum sui temporis; Pugnax; Pacis amans; Facilis etiam in hostes; Nullum
 „ Principem à se magis timeri Machomet Turcarum Imperator fassus est. Im-
 „ perium Romanum oblatum ultrò recusavit. „ Vide *Meteran. in Philipp.* Et
 verò testatur etiamnum Bellicam Philippi virtutem ænea summæ artis Statua,
 Oeniponti in Ecclesia S. Crucis prostrans, cum subjecta epigraphe. *Salve inter
 Invidios Invidiosissime.* Lambec. Tom. 2. fol. 703.

Hic igitur Princeps ipsa solemnibus nuptiarum, tunc tertio cum Isabella Joan-
 nis I. Lusitaniæ Regis filia (cùm prius Michaëlam, filiam Caroli VI. Galliarum
 Regis, deinde Bonam Arthesiam, filiam Philippi Comitum Augurum, matrimonio
 sibi junctas habuisset) singulari magnificentia initarum, die hunc inclytum Aurei
 Velleris Equitum Ordinem, quem non immeritò Augustissimum *Coronellus* ap-
 pellant, instituit tribus & viginti, præter se, nobilissimis proceribus in eum so-
 lemni ritu adlectis. Ita *Haræus loc. cit. Guicciard. in descri. region. Belgii pag. 89.*
Gryphius, Chiffletius, uterque Mennenius, aliique passim. Idque confirmat Epita-
 phium, quod ejusdem Philippi Boni Sarcophago in hæc verba incisum hodie-
 dum Divione videre est:

*Pour maintenir l' Eglise, qui est de Dieu maison;
 J'ay mis sus le noble Ordre, qu'on nomme la Toison.*

Quæ Latine reddita sic sonant:

*Alma Dei Domus, ut sit Salva Ecclesia; clarus
 Velleris est Auræ conditus Ordo mihi.*

Denique & ex Leonis X. Pontificis Bulla ad Carolum, tum Hispaniarum Re-
 gem, qui deinde Quintus hujus nominis Imperator fuit, anno 1566 data, mani-
 festè id evincitur; cujus verba hæc sunt: „ Dudum quondam Philippus Dux
 „ Burgundiæ piè ductus, ad Omnipotentis DEI laudem & Gloriam, & ejus Ge-
 „ nitricis gloriosæ Virginis Mariæ & totius cœlestis exercitûs honorem - -
 „ unam laudabilem & celebrem Confraternitatem seu Societatem nobilium mili-
 „ tum sub titulo seu denominatione Ordinis, aut militiæ *Velleris Aurei* pro tri-
 „ ginta fratribus militibus, & uno Capite seu Primate - - instituit. „

Neque ullum de institutore est dubium. De anno institutionis nonnulla in-
 dè controversia oritur, quòd alii cum Haræo 10 Januarii Anno 1429 alii contra
 1430. & nuptialia hæc festa celebrata, & hunc Ordinem conditum volunt. Sed
 enim arduum non est hos annos inter se conciliare: constat enim Gallis æquè
 ac Burgundis, annum non à Januario; sed verno tempore, à mense Martio
 inchoari solitum. De quo vide *Guicciard. loc. supra cit. Sigism. Birken in spec.
 Hon. Dom. Austr. in margine pag. 451. Spondan. Annal. Eccl. ad an. 1430. Peta-
 vium item, qui in suo Rationar. temp. part. 1. l. 9. c. 12.* Anni exordium à Pa-
 schate ad Kalendas Januarii edicto Caroli IX. Regis Franciæ revocatum esse te-
 statur. Indèque mensis September hodieum dicitur, qui ordine mensium
 tum *septimus* erat: sic *October, November, December*; qui tum *octavus, nonus
 & decimus.* Atque ex ipso hoc mensium ita sibi invicem succedentium ordine
 factum est, ut is, de quo hîc agimus, Januarius mensis Gallis Burgundisque un-
 decimus esset anni 1429. qui tamen idem & nobis hodie, & aliis jam tum natio-
 nibus primus erat anni 1430. ut proinde nihil porrò subesse dubitationis de ipso
 institutionis tam magnificæ anno jam possit.

A quo multum sanè aberrat Waremundus ab Ehrenberg, qui *l. 1. de fæder.
 e. 4. n. 14.* Nobilissimæ hujus Societatis institutæ annum 1477. sed perperam, tri-
 buit. Nam si verum id foret; tum id consequi necessum esset: ut à mortuo Phi-
 lippo

lippo mortuis hic Equestris Ordinis honor impensus esse diceretur; cum & Philippus decennio antè, id est, anno 1467. è vivis excesserit: & complures Equites (quos tamen adscriptos ab hoc Principe in Societatem hanc, è monumentis certissimis legimus) longè ante annum hunc 1477. emigrâsse ex hac vita reperiamus.

Porrò de loco institutionis dubium movet Andreas Mendo *de Ord. Militar. disquisit. 1. quæst. 3.* & incunabula Ordinis hujus, nescio cui, loco aut Oppido, quod *Tomer* is nuncupat, tribuit: cujus tamen nominis Oppidum ego nullum uspiam inter Belgas reperio; nisi fortè (quod rectè animadvertisse videtur Schurzfleischius *in Oper. Hist. Polit. tit. 58. pag. 848.*) Audomaropolim ille, quam vulgò *Saint Omer* nuncupant, per suum *Tomer* intelligi voluit. Verùm utroque nomine aberrat longissimè, & erroris eum manifesti Authores cæteri omnes coarguunt, qui Brugis Flandrorum & solemnes illas magnificasque cum Isabella Lusitana nuptias celebratas, & institutum hunc Ordinem uno ore testantur. Vide de hac institutione Haræum, Meyerum, Heuterum, Chiffletium, Marchantium, Limnæum & alios, qui aliquid de nobilissima hac Societate scripserunt. Sed abundè hæc rei historicæ peritis comperta sunt.

§. II.

Unde celebris illa Aurei Velleris appellatio sit desumpta.

Illud incertum, cur potissimùm *Aurei Velleris* appellatio huic Ordini indita ab institutore Philippo sit, & variæ sanè sunt in hac parte sententiæ. Ego Authores illos nil moror, qui teste Julio Chiffletio *in Brev. Hist. Ord. Aur. Vell.* figmenta nescio quæ, quæ ille *cap. 3. pag. 7.* ne quidem anilium fabularum nomen mereri ait, de hoc argumento commenti sunt. Nec inferere his paginis eorum opinamenta est animus; quando neminem ego, qui quidem æquioris paulò mentis sit, fore existimo, cui palmaria eorum hac in re quidquam figmenta persuadeant, quæ ab iniquo præsertim scriptore in eum Ordinem sunt prolata, qui in fidei & Ecclesiæ Catholicæ defensionem conditus, à tot coronatis capitibus maximâ grati animi contestatione susceptus est: quæque in eum detorta sunt Principem, quem & ætas ipsa, & animi pietas, & insignis in rebus tam secundis moderatio ac majestas, vel me tacente, ab objecta vilitate defendit. Sed hos ego, ut dixi, prætereo, & ad alios æquioris calami Authores me confero.

Favinus, tametsi aliàs huic, de quo loquimur, Ordini haud multum additus, in sua tamen historia *Navarræa lib. 10. fol. 557.* opinionem etsi parùm probabilem, relatu tamen non indignam, affert: atque à Philippo, ea de causa, institutum ac ab *Aureo Vellere* nuncupatum hunc Ordinem, quòd maximi Ducum Belgii census ex Flandrici pecoris vellere lanæque proveniant. Accedunt huic opinioni & alii Scriptores, *Vellerisque Aurei* Symbolum assumptum ideò à Philippo existimant, quòd præcipua vestigalia ex lanificio haberet. *Joan. Carion. Chron. fol. 1198.* Et verò applauderem ego fœcundo horum virorum ingenio, si de mita mercatorum societate hæc scriberent; Verùm ubi de Amplissimo Ordine, viris Principibus, atque ipsis adèd Regibus ornandis pariter & demerendis instituto, hæc memorant, haud sanè multum eorum judicio deferendum existimo.

Alii cum Petro à S. Juliano *in Origin. Burgund. c. 28. fol. 154.* existimant Philippum hoc *Vellere* innuere voluisse; fœcunditatem terrarum suarum aureum quoddam vellus, & quidem Jasonis vellere excellentius esse. Nec literas in voce *Jason* carere mysterio: sed singulis literis menses singulos, Julium scilicet, Augustum, Septembrem, Octobrem, & Novembrem designari, quibus omniterè terræ fœcunditas in usum humani victûs & alimenti se exerat. Vide *Limn.*

Tom. 2. *Juris publ.* l. 6. c. 2. Verùm & hic Author acuti potiùs, quàm exacti, scriptoris nomine ob hanc litterarum observationem donandus est; utpote qui, ad quæsitum à nobis Velleris Aurei nomen, perexiguum sanè luminis & argumenti probabilis affert. Neque item audiendi sunt illi apud Leutholffium in *Caducea Europ.* fol. 203. qui censent, hoc *Aureo Vellere* opulentiam rerum omnium significare Authorem voluisse; quorum sententiæ suam quoque symbolam addit author citatus: dum Carolum V. Institutoris abnepotem, ex providentia Numinis *verum Vellus Aureum* in fodinis occidentalis Indiæ sustulisse commemorat. Sed & ille deflectit à semita; qui fata tam felicia abnepotis causam Proavo, appellationis Ordinis sui inde desumendæ, præbere potuisse existimat.

Magis ad rem illi accedunt, qui aut à Sacra *Gedeonici Velleris* historia, aut à fabuloso *Velleris Aurei*, Duce Jasone, per argonautas è Colchide rapti commento appellationem hanc desumptam argumentis utrinque firmis ostendunt. Et verò qui ab *Aureo* Jasonis *Vellere* desumptum nomen hoc autumant, sententiam inde suam stabiliunt: quòd non simplici appellatione à *Vellere* sed ab *Aureo Vellere* societati huic nomen Philippus author indiderit; *Aureum* autem *Vellus* Jasonis duntaxat, non illud Gedeonis, fuisse. Deinde eo tempore institutum hunc ordinem; quòd magnis indies incrementis accrescens Christi hostium in Oriente potentia Magnanimi hujus, & Christianæ rei propugnandæ studiosissimi, Principis animum acribus heroxæ virtutis stimulis impulerit: ut, velut novus quidam Jason, non tam sopito, quàm penitèr profligato, aut deleto, Ottomanico illo Dracone, amplissimas illas ditissimisque provincias, sanctissimis Servatoris Dei vestigiis, ipsòque sanguinis Christi pretio consecratis, tanquam *Aureum* quoddam *Vellus*, sociatâ sibi nobilissimorum fortissimorumque *Argonautarum*, id est, Equitum, manu auderet eripere, & Christiano rursus nomini Ecclesiæque Romano-Catholicæ vindicare. Denique & ipsam Patris in Regione Colchidis (quam Mengreliam nunc appellant) captivitatem Duci filio, magno fuisse incitamento, ad eam ipsam Regionem hostibus barbaris adimendam, suisque Ditionibus adscribendam, existimant: atque inde ab hoc Colchico vellere potiùs, quàm ab alio quopiam, tam illustrem hanc *Velleris Aurei* appellationem nobilissimo ordini suo Philippum Bonum tribuisse contendunt. De quibus vide *Dresser. Millenar. VI. Isag. hist. fol. 301. Linn. Jur. publ. tom. 2. l. 6. c. 2. Gryphium in compendiaria sua Equestrum Ordinum descriptione §. 39. fol. 254. Guicciard. in descript. Belg. pag. 89. Aubert. Miræum. in orig. Ord. Equestr. pag. 58. & alios passim.* E quibus tamen in eo hallucinantur plerique cum Majolo *dier. canicul. fol. 1177.* dum opinionem suam recitatis insuper ex ipso institutionis diplomate sequentibus verbis: *Quem ab Aureo Argonauta Jasonis Vellere appellari volumus*, confirmare nituntur. Cùm tamen in autographo institutionis, veteri Burgundorum linguâ scriptæ, contextu non nisi sequentia reperiri certum sit: *Que voulons estre appellée l'ordre de la toizon d'or.* Id est, *quem volumus appellari Ordinem Velleris Aurei.* Ubi nullam uspiam mentionem fieri videmus de Jasone. Cæterùm tamen ultrò fatendum est: hanc opinionem multum sanè probabilitatis habere.

Sed neque minùs probabilis illa est, quæ à sacro Gedeonis vellere Ordinis hujus appellationem desumit. Et verò sententiam hanc priori antefert *Haræus in Annal. Duc. Brab. fol. 409. & Frider. Leutholff. in Caduc. Europ. fol. 203.* qui à Gedeone potiùs, quàm à Jasone, originem & appellationem Ordinis hujus desumptam existimant; quòd, quemadmodum magnus ille Israëlitarum Dux Gedeon viso *Vellere* sicco primùm, deinde roscido *Judic. c. 6. v. 36.* vehementer animo est confirmatus; ita, ut trecentis duntaxat viris, DEI jussu delectis, innu-

meras Madianitarum copias profligârit ; sic & Philippus se paucorum quidem, sed heroum, in ordinem suum adscriptorum, virtute adjutum, adversus quantumvis hostium Saracénorum exercitum victorem fore, Deo duce, confideret. Et verò suadent id ipsum, iisdem authoribus testibus, aulæ antiquissima hujus ejusdem Philippi, etiamnum quotannis ad D. Gudilæ in Ordinis hujus anniversariis & B. Andræ Apostoli festo die, in sacello Principum Bruxellis appendi solita ; quæ sanè non Jasonis, sed Gedeonis vellus & historiam referunt ; ex quo proinde haud absurdè conjici potest, Philippum Gedeonici velleris haudquaquam fuisse immemorem. Id quod etiam Raynaldi ex Meyero verba in *Annal. Eccles. tom. 18. ad an. 1429. n. 18.* non obscurè demonstrant : „ Illum (Philippum Bonum) „ hoc anno, 10. Januarii, in celebritate nuptiali cum Elisabetha filia Joannis Regis Lusitaniæ, Equestrem Ordinem Velleris Aurei iustituisse ; quo quidem Vellere signari voluit *Gedeonis vellus*, quod intemeratam Sanctissimæ Virginum Reginæ *MARLÆ* Virginitatem significavit, illapsûmque *DEI* in ejus purissimum gremium revocat in memoriam, ut *Benedictus Gononas* interpretatur. „ Ita *Odoric. Raynald.* nec sanè abs re ; quando ipsa institutoris verba : Sanctissimæ Virginis Deiparæ honorem eum spectâsse manifestè arguunt : sic enim in institutionis Diplomate legere est : *Nous à la gloire & loijange du tout-puissant nostre createur & Redempteur, en reverence de sa glorieuse Vierge Mere - - prenons, creons, & ordonnons un ordre & fraternité de Chevalerie &c.* Id est : „ Nos ad gloriam & laudem omnipotentis nostri Creatoris & Redemptoris, „ in reverentiam gloriosæ Virginis ejus Matris - - suscipimus, creamus, & „ ordinamus Ordinem & fraternitatem Equestrem &c. „

Confirmâtque hanc de Gedeonico vellere sententiam *Imboff. in Notit. Rom. Germ. Imperii Procerum l. 1. c. 7. fol. 22.* Et, ante hunc, Scriptor Illustrissimus *Olivarius Marchianus*, qui scribit se, cum annum ætatis ageret septuagesimum sextum, revocâsse in memoriam Philippo Pulchro Regi Castiliæ (qui idem Patrens erat Caroli V.) à Philippo Bono, ejusdem Philippi Avo, institutum esse Ordinem Velleris Aurei ad imitationem Arietis Colchici. Verùm supervenientem Joannem Germanum Episcopum Cabillonensem, primum Ordinis hujus Cancellarium, hanc persuasionem juveni huic Principi penitus exemisse, ostendit sequè : Philippum avum in Ordinis hujus institutione Canonicam Gedeonis de roscido vellere Historiam animo objectam habuisse cum augurali omine fore, ut novi hi Ordinis Equites sic Turcarum victores evaderent, quemadmodum ille victor Madianitarum fuisset ; factûmque hinc esse, ut Author Ordinis, Princeps Christianæ fidei dilatandæ zelo ardentissimus, Ethnicæ fabulæ historiam sacram præferret.

Subdit deinde alteram *Guillemi Tornacensis* Episcopi conjecturam, qui secundus Ordinis Cancellarius rem hanc totam ad Jasonis simul & Jacobi velleris, è discoloribus iis ovibus, quæ huic Patriarchæ, prout inter illum & Labanum convenerat, in sortem obtigère, referendam esse libris duobus, ea de re scriptis, contendit ; in quibus multas & varias Christiano heroe apprimè dignas, & huic præsertim Ordini proprias virtutes multiplici utriusque hujus Velleris indicio designari sat firmis conatur argumentis evincere. Quam ego laudatissimi viri opinionem uti minimè rejiciendam duco, ita ægrè mihi persuadeo : bellicosum Principem à pastoritio illo Jacobi symbolo militarem voluisse suorum Equitum Ordinem nuncupare.

Cæterùm ego nihil præter rationem facturum existimo, si quis magnanimum hunc & genuinæ avidum gloriæ Principem in hac sua Ordinis appellatione simul commentitiam illam Jasonis expeditionem in Colchidem, simul sacra-

tiorem

In nomine in uno corpore Heroem hic vides,
Et Audacem, et Bellatorem, et Justum Carolum.
Tot illum virtus Cognomentis ornavit,
Dum Princeps cum numeris omnibus perfectus voluit.
Quem et Bellator animus Formidabile hostibus,
Et Audax Constantia invictum periculis,
Et Justitiae studium charum civibus reddidit,
Et gestorum gloria immortalitati transcripsit.

tiorem alteram Gedeonis historiam ante oculos sibi propositam habuisse persuadeat : neque enim aut absurdum , aut novum est : ipsis etiam gentilium poetarum commentis ad heroæ præsertim virtutis studium animos ad magna natos accendere. Potuit itaque Philippus & revocato hinc in memoriam magnanimo illo & audaci Jasonis , sociorumque heroi animi juvenum , ausu , generosam lectissimorum Procerum suorum indolem ad pares ausus impellere ; & , proposito inde sanctissimi illius Israëlitarum Ducis exemplo , inflammatos militaris gloriæ cupidine animos ad sanctiora exercendæ bellicæ virtutis , adversus juratos Christiani nominis hostes , studia excitare. Favétque non obscure meæ huic sententiæ Jacobus Marchantius in sua Flandria l. 3. pag. 285. & 286. Cujus hæc , quæ sub jectio , verba sunt : „ Ipso nuptiarum die Ordinem Aurei Velleris instituit - - exemplo *Gedeonis*. „ Addit tamen subinde : „ Aureum verò splendorem illi Velleri induxit ex *Jasonis* & Argonautarum nobilissimæ in Colchidem navigationis imitatione. „ Ex quibus sanè non ineptè conjicere licet : Principem hunc & Sapientem , & Probum , Jasonis pariter ac Gedeonis virtutem magnanimam in hoc amplissimo ab se instituto Ordine sociare , inditâ ab utroque hoc duce *Aurei Velleris* appellatione , voluisse.

C A P U T III.

De causis institutionis , requisitis Equitum qualitatibus , ac de eorundem & Ministrorum Ordinis numero.

§. I.

Quænam hunc Ordinem instituendi cause extiterint , & de requisitis qualitatibus Equitum.

EXplanatis iis , quæ de Ordinis institutore , institutionis tempore , & nominis origine nôsse primùm oportebat ; æquum est , ut & causas , quæ ad hanc tam nobilem amplissimi hujus Ordinis institutionem laudatissimum hunc Principem impulere , expediamus. Et verò graves eas , & Authori suo æquè ac nobilissimæ huic Societati decoras extitisse certum indubitatumque est omnibus , qui rem propiùs inspexere : quidquid in contrarium scriptores alii nobilissimæ huic Societati haud satis æqui comminiscantur. Et sanè modestiore nonnihil calamo , veracioreque uti debuisset Favinum existimo in suo *theat. hon. Equit. l. 4. c. 5. pag. 944.* qui foeminae cujusdam Brugenfis amorem occasionem causamque Principi dedisse comminiscitur hujus Ordinis instituendi. Meminisse siquidem Scriptor , utut malevolus , debuisset : rem profectò parùm è dignitate sua facturum fuisse hunc Principem ; si , qua die lectissimam atque adeò Regiam Virginem nuptiali sibi sacramento ex sacris Ecclesiæ ritibus assumebat in conjugem ; eadem ille die , parùm sanè decoro imparis cujuspiam puellæ amori , quendam , ut ita dicam , triumphum tam magnificæ Ordinis hujus institutione , in ipsis vixdum etiamnum bene salutatæ Sponsæ Regiæ oculis , adornare voluisset. Neque item tanto fuisset populorum omnium plausu commendatum id Philippi consilium , si tam futili fuisset causæ innixum. Alii apud eundem Favinum modestiùs paulò eò rem omnem detorquere laborant , ut non aliam Principi tam illustris Consilii fuisse causam existiment , quàm ut ampliori magnificentia majorique præcipuæ nobilitatis affluxu nuptiale id festum celebrari videret. Sed & hæc ratio haud multum